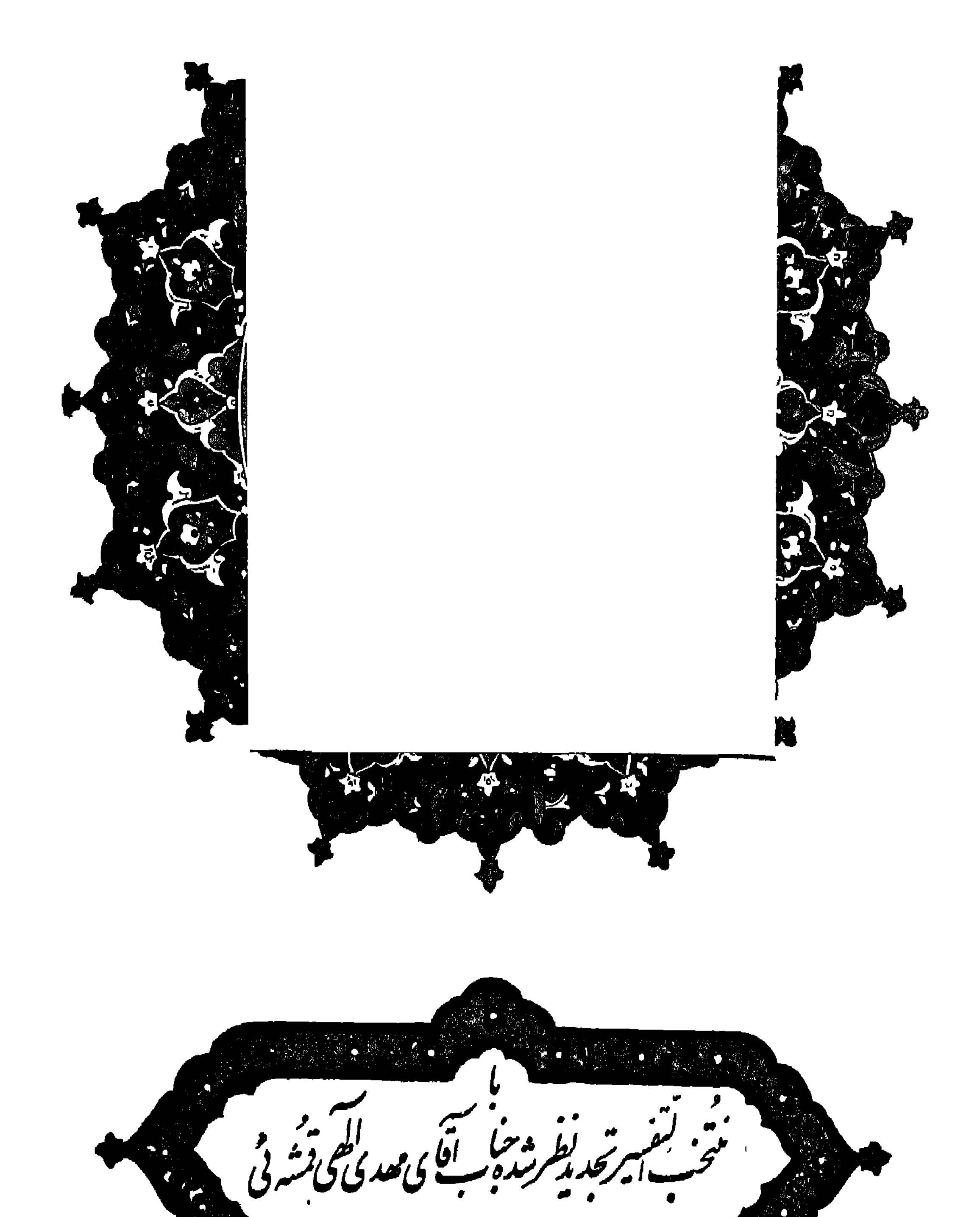
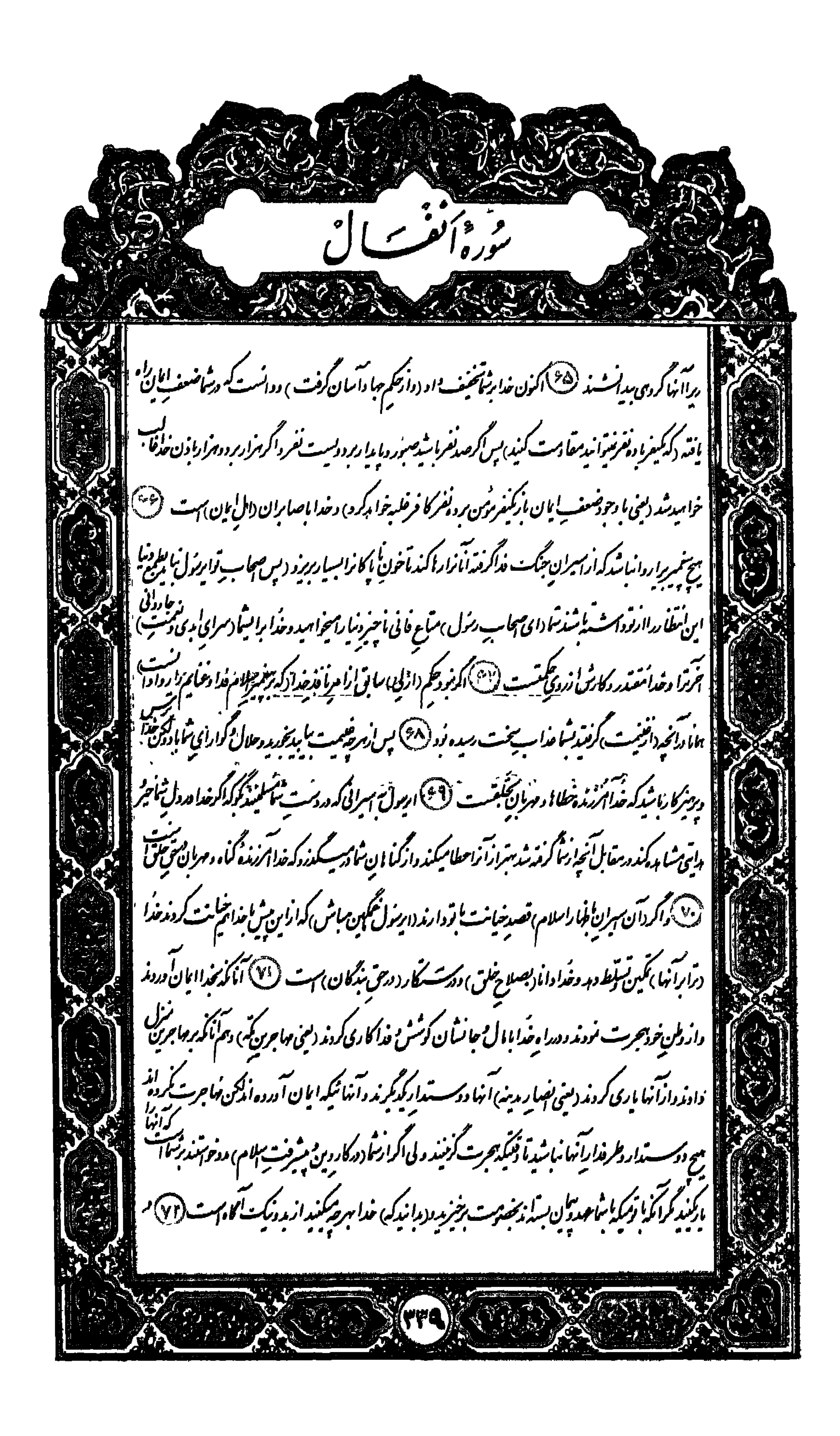

منتخب التفسیر تجدید نظر شده با جناب آقای مهدی الهی قمشه ئی

آنگاه عهد ترا در هر مرتبه بشکستند و در حفظ عهد تو راه تقوی نپیمودند (و دشمنان اسلام مشرکان مکه را یاری کردند) ۵۶ پس
(تو ای رسول با چنین مردم بدعهد پیمان‌شکن را) چون با آنان بکارزار مشغول شوی بتهدید و مجازات و انذار آنان پیروانشان را
پراکنده ساز باشد که متذکر (زشتی نقض عهد) شوند ۵۷ و با چنانکه از خیانتکاری گروهی از معاهدین خود سخت (میاندیشی)
در اینصورت تو نیز با حفظ عدل و درستی عهد آنها را نقض کن (تا تکلیف خود را باز دانند و با وجود خیانتکاری آنها فریب و
خیانتی از طرف تو به آنها نرسد) که خدا خیانتکاران را دوست نمیدارد ۵۸ کافران هرگز نپندارند که بکفر خود پیش
افتادند که آنها پیوسته زبونند) و هرگز خدا را زبون نتوانند کرد ۵۹ و شما (اهل ایمان) در مقام مبارزه با آنها خود را مهیا کنید
و تا آن که بتوانید از آذوقه و آلات جنگی اسبان سواری برای تهدید دشمنان خدا و دشمنان خودتان فراهم سازید و بر قوم دیگری که
شما بر دشمنی آنان مطلع نیستید و خدا بر آنها آگاه است نیز مهیا باشید و آنچه در راه خدا (در احیاء دین خدا) صرف میکنید خدا تمام
بشما عوض خواهد داد و هرگز بشما ستم نخواهد شد ۶۰ و اگر دشمنان بصلح و مسالمت تمایل داشتند تو نیز مایل بصلح باش و (از مکر
دشمن میندیش) بر خدا توکل کن و کار خود بخدا واگذار که خدا شنوای (دعای مؤمنان) و دانا بصلاح خلق است ۶۱ و اگر دشمنان
بفکر فریب دادن تو باشند البته مطمئن باش که خدا ترا کفایت خواهد کرد اوست که بنصرت خود و یاری مؤمنان ترا
مؤید و منصور گردانید ۶۲ و الفت داد دلهای مؤمنان را و لهائی که اگر تو با تمام ثروت روی زمین میخواستی الفت دهی نمیتوانستی
لکن خدا تألیف قلوب آنها کرد که او بر هر کار مقتدر و باسرار و مصالح امور داناست ۶۳ ای رسول خدا ترا کفایت است
و مؤمنانی که پیروان تو هستند (از منافقان و کافران چشم یاری مدار) ۶۴ ای رسول مؤمنان را بر جنگ ترغیب کن که
اگر بیست نفر از شما صبور و پایدار باشید بر دویست نفر از دشمنان غالب خواهید شد و اگر صد نفر بوده بر هزار نفر از کافران غلبه خواهید کرد

زیرا آنها گروهی بی‌دانشند (۶۵) اکنون خدا بر شما تخفیف داد (و از حکم جهاد آسان گرفت) و دانست که در شما ضعف ایمان راه
یافته (که یکنفر با ده نفر نمیتوانید مقاومت کنید) پس اگر صد نفر باشید صبور و پایدار بر دویست نفر و اگر هزار بر دو هزار باذن خدا غالب
خواهید شد (یعنی با وجود ضعف ایمان باز یکنفر مؤمن بر ده نفر کافر غلبه خواهد کرد) و خدا با صابران (اهل ایمان) است (۶۶)
هیچ پیغمبر را روا نباشد که از اسیران جنگ فدا گرفته آنان را رها کند تا خون ناپاکان را بسیار بریزد (پس اصحاب تو ای رسول نباید بطمع دنیا
این انتظار را از تو داشته باشند شما (ای اصحاب رسول) متاع فانی ناچیز دنیا را میخواهید و خدا برای شما (سرای ابدی و نعمت جاودانی)
آخرت را و خدا مقتدر و کارش از روی حکمت است (۶۷) اگر نبود حکم (ازلی) سابق از امر یا قدر خدا (که بر پیغمبر اسلام فدا و غنایم را روا داشت)
همانا در آنچه (از غنیمت) گرفتید بشما عذاب سخت رسیده بود (۶۸) پس از هر چه غنیمت بردید بخورید و حلال و گوارای شما باد و لیکن از خدا بترسید
و پرهیزکار باشید که خدا آمرزنده خطاها و مهربان بخلق است (۶۹) ای رسول به اسیرانی که در دست شما تسلیمند بگو که اگر خدا در دل شما خیر و
هدایتی مشاهده کند در مقابل آنچه از شما گرفته شد بهتر از آن را عطا میکند و از گناهان شما درمیگذرد که خدا آمرزنده گناه و مهربان در حق خلق است
(۷۰) و اگر (آن اسیران باظهار اسلام) قصد خیانت با تو دارند (ای رسول غمگین مباش) که از این پیش با خدا هم خیانت کردند خدا
(ترا بر آنها) تمکین و تسلط دهد و خدا دانا (بصلاح خلق) و درستکار (در حق بندگان) است (۷۱) آنانکه بخدا ایمان آوردند
و از وطن خود هجرت نمودند و در راه خدا با مال و جانشان کوشش و فداکاری کردند (یعنی مهاجرین مکه) و هم آنانکه بر مهاجرین منزل
دادند و از آنها یاری کردند (یعنی انصار مدینه) آنها دوستدار یکدیگرند و آنهائیکه ایمان آورده‌اند لیکن مهاجرت نکرده‌اند
هیچ دوستدار و طرفدار آنها نباشید تا وقتیکه هجرت گزینند ولی اگر از شما (در کار دین و پیشرفت اسلام) مدد خواستند بر شماست که آنها را
یاری کنید مگر آنکه با قومیکه با شما عهد و پیمان بسته‌اند بخصومت برخیزید و (بدانید که) خدا بهرچه میکنید از بد و نیک آگاه است (۷۲) و

بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنَّ فِيْكُمْ ضَعْفًا
فَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ يَّغْلِبُوْا مِائَتَيْنِ ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ
يَّغْلِبُوْا اَلْفَيْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿٦٦﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّكُوْنَ
لَهٗۤ اَسْرٰى حَتّٰى يُثْخِنَ فِى الْاَرْضِ ؕ تُرِيْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْيَا ۖ وَاللّٰهُ يُرِيْدُ
الْاٰخِرَةَ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كِتٰبٌ مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيْمَاۤ
اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٦٨﴾ فَكُلُوْا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٩﴾ يٰۤاَيُّهَا النَّبِىُّ قُلْ لِّمَنْ فِىْۤ اَيْدِيْكُمْ مِّنَ الْاَسْرٰۤى ۙ اِنْ يَّعْلَمِ
اللّٰهُ فِىْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّاۤ اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ
غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٠﴾ وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ
فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٧١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا
بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْۤا اُولٰٓئِكَ
بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ
مِّنْ شَىْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِى الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ
اِلَّا عَلٰى قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿٧٢﴾ وَ

سورهٔ انفال

و آنانکه کافر شدند نیز بعضی دوستدار و مددکار یکدیگرند و شما مسلمین اگر آنرا که خدا دستور داده کار نبندید همانا فتنه و فساد بزرگ روی زمین را فرا خواهد گرفت (۷۳)
و آنانکه ایمان آوردند (و از دیار کفر و وطن خود) هجرت گزیدند و در راه خدا کوشش و جانفشانی کردند و هم آنانکه مهاجران را منزل دادند و از آنها یاری کردند آنها بحقیقت اهل ایمانند
و هم آمرزش خدا و روزی نیکوی بهشتی مخصوص آنهاست (۷۴) و آنانکه ایمان آوردند بعد از شما (یا بعد از صلح حدیبیه) هجرت گزیدند و باتفاق شما در راه دین جهاد کردند
آنها نیز از شما مؤمنان هستند (و در حکم دوستی و یاری و برادری همه یکسانید) و در ارث مرتبهٔ خویشاوندان بکتاب خدا بعضی مقدم بر بعض دیگر مقرر شده که خدا بهر چیز و بهمه مصالح خلق داناست (۷۵)

سورهٔ توبه در مدینهٔ طیبه نازل و مشتمل بر ۱۲۰ آیه است

از این پس خدا و رسولش از عهد مشرکانی که با شما مسلمین عهد بسته و شکستند بیزاری جست (مراد آن طایفه از مشرکان مکه اند که با رسول خدا پیمان بستند
که با هم عهدان اسلام خصومت نکنند آنگاه بیاری بنو بکر با بنو خزاعه که هم پیمان پیغمبر بودند دشمنی نموده بسیار قتل و غارت کردند رسول خبر از
نقض عهد آنها یافت سورهٔ برائت نازل شد و توسط علی ع با این سوره اعلام فرمود که از این پس میان پیغمبر و مشرکان عهدشکن عهدی نخواهد بود) (۱)
پس شما مشرکان تا چهار ماه دیگر مهلت داده میشود که در زمین (مکه) گردش و آسایش کنید و (چون این چهار ماه مهلت بگذرد) بدانید که شما بر قدرت خدا
غالب نخواهید شد (بلکه زبون و مغلوب امر خدا و رسول شوید) و همانا خدا کافران را خوار و ذلیل خواهد کرد (۲) و در بزرگترین روز حج (روز عرفه
یا روز عید که همه در مکه مجتمعند یا آن روز که مؤمنان و مشرکان همه بمکه حاضرند) خدا و رسولش بمردم اعلام میدارند که بعد از این از عهد مشرکین خدا و
رسول بیزارند پس هرگاه شما مشرکان از شرک توبه کرده (و باسلام گرویدید) برای شما در دنیا و عقبی بسی بهتر خواهد بود و اگر روی بگردانید بدانید که
شما بر قدرت خدا غالب نیائید (بلکه در مقابل قدرت خدا و رسول عاجز و ناتوان خواهید بود) و چنانکه ایمان نیاوردند مژده عذاب دردناک
به آن کافران برسان (۳) مگر آن گروه از مشرکان که با آنها عهد کرده اید و هیچ عهد شما نشکستند و هیچیک از دشمنان شما را یاری نکرده باشند پس با آنها

4129

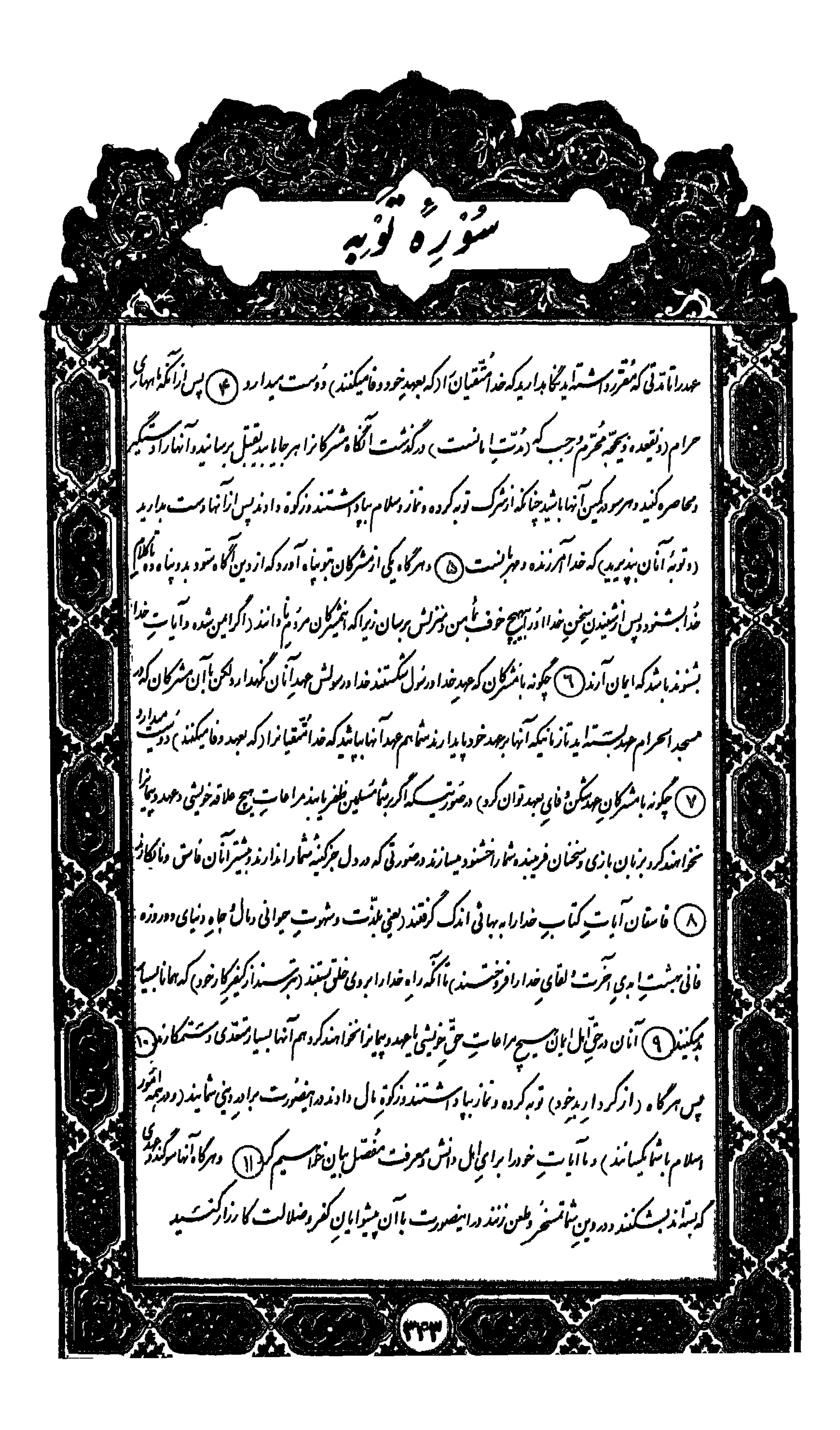

سُورَةُ الْأَنْفَالِ

الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ
الَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا ۚ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ
آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ ۚ وَأُولُو
الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَتِسْعٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾ فَسِيحُوا
فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۙ وَأَنَّ اللَّهَ
مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾ وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۙ وَرَسُولُهُ ۚ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ ۖ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ ۗ وَبَشِّرِ الَّذِينَ
كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ
لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ

سورهٔ توبه

عهد را تا مدتی که مقرر داشته‌اید نگاه دارید که خدا متقیان را (که بعهد خود وفا میکنند) دوست میدارد (۴) پس از آنکه ماههای
حرام (ذیقعده و ذیحجه و محرّم و رجب که مدّت امانست) درگذشت آنگاه مشرکان را هر جا یابید بقتل برسانید و آنها را دستگیر
و محاصره کنید و هر سو در کمین آنها باشید چنانکه از شرک توبه کرده و نماز و اسلام بپا داشتند و زکوة دادند پس از آنها دست بدارید
(و توبهٔ آنان بپذیرید) که خدا آمرزنده و مهربانست (۵) و هرگاه یکی از مشرکان بتو پناه آورد که از دین آگاه شود بدو پناه ده تا کلام
خدا بشنود و پس از شنیدن سخن خدا او را بی‌هیچ خوف تا بمأمن و منزلش برسان زیرا که مشرکان مردم نادانند (اگر ایمن شده و آیات خدا
بشنوند باشد که ایمان آرند) (۶) چگونه با مشرکان که عهد خدا و رسول شکستند خدا و رسولش عهد آنان نگهدارد لکن با آن مشرکان که در
مسجد الحرام عهد بسته‌اید تا زمانیکه آنها بر عهد خود پایدارند شما هم بعهد آنها پایدار باشید که خدا متقیان را (که بعهد وفا میکنند) دوست میدارد
(۷) چگونه با مشرکان عهدشکن وفای بعهد توان کرد) در صورتیکه اگر بر شما مسلمین ظفر یابند مراعات هیچ علاقهٔ خویشی و عهد و پیمان را
نخواهند کرد بزبان بازی و سخنان فریبنده شما را خشنود میسازند در صورتی که در دل جز کینه شما را ندارند و بیشتر آنان فاسق و نابکارند
(۸) فاسقان آیات کتاب خدا را به بهائی اندک گرفتند (یعنی بلذّت و شهوت حیوانی و مال و جاه دنیای دو روزه
فانی بهشت ابدی آخرت و لقای خدا را فروختند) تا آنکه راه خدا را بروی خلق بستند (بترسند از کیفر کار خود) که همانا بسیار
بد میکنند (۹) آنان در حق اهل ایمان هیچ مراعات حق خویشی یا عهد و پیمان را نخواهند کرد و هم آنها بسیار متعدّی و ستمکارند (۱۰)
پس هرگاه (از کردار بد خود) توبه کرده و نماز بپا داشتند و زکوة مال دادند در اینصورت برادر دینی شمایند (و در همه امور
اسلام با شما یکسانند) و ما آیات خود را برای اهل دانش و معرفت مفصّل بیان خواهیم کرد (۱۱) و هرگاه آنها سوگند و عهدی
که بسته‌اند بشکنند و در دین شما تمسخر و طعن زنند در اینصورت با آن پیشوایان کفر و ضلالت کارزار کنید

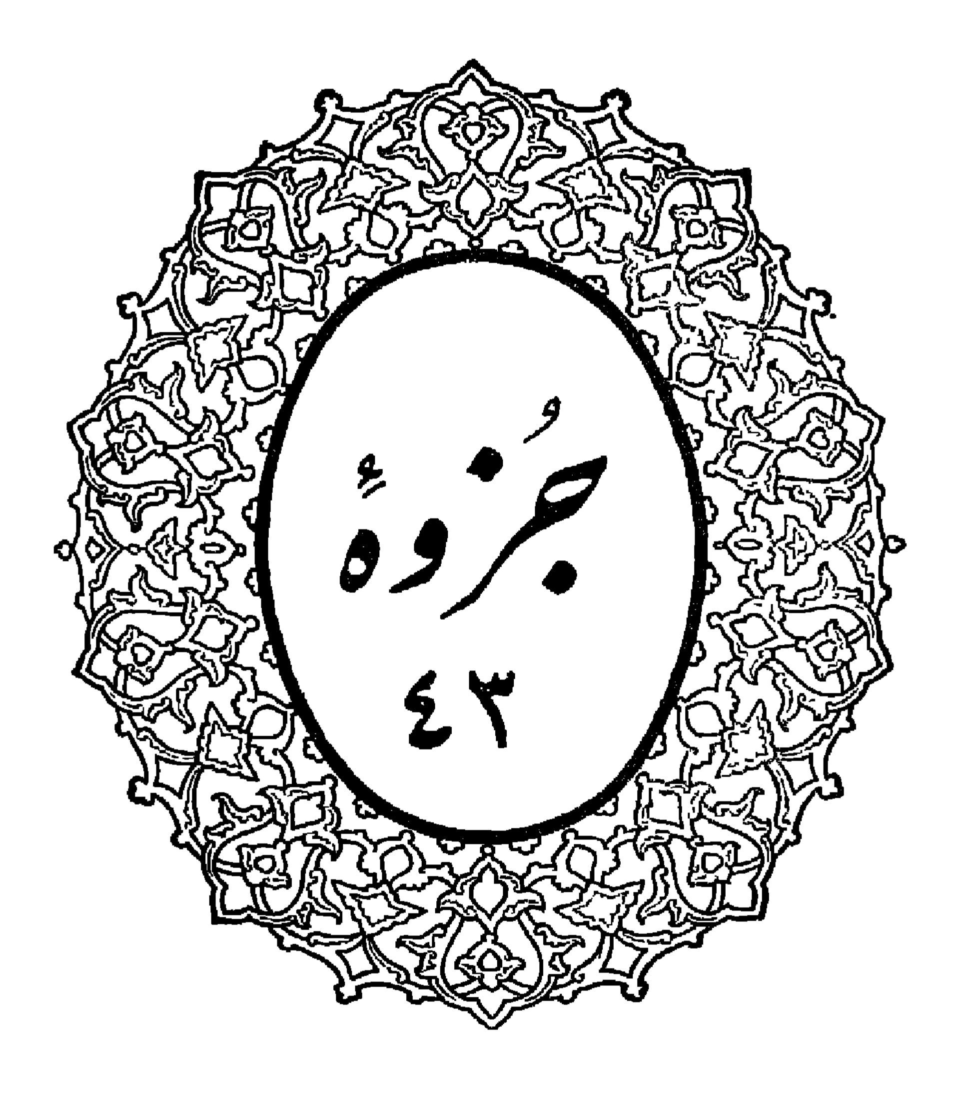

عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٤﴾ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ
الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ
وَاقْعُدُوْا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ
فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٥﴾ وَاِنْ اَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ اسْتَجَارَكَ
فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهٗ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا
يَعْلَمُوْنَ ﴿٦﴾ كَيْفَ يَكُوْنُ لِلْمُشْرِكِيْنَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهٖۤ
اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۚ فَمَا اسْتَقَامُوْا لَكُمْ فَاسْتَقِيْمُوْا
لَهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٧﴾ كَيْفَ وَاِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا
فِيْكُمْ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ يُرْضُوْنَكُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوْبُهُمْ ۚ وَاَكْثَرُهُمْ
فٰسِقُوْنَ ﴿٨﴾ اِشْتَرَوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيْلًا فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ اِنَّهُمْ
سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩﴾ لَا يَرْقُبُوْنَ فِيْ مُؤْمِنٍ اِلًّا وَّلَا ذِمَّةً ؕ وَ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُوْنَ ﴿١٠﴾ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ
فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّيْنِ ؕ وَنُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿١١﴾ وَاِنْ
نَّكَثُوْۤا اَيْمَانَهُمْ مِّنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ فَقَاتِلُوْۤا اَئِمَّةَ الْكُفْرِ

اِنَّهُمْ لَآ اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُوْنَ ﴿١٢﴾ اَلَا تُقَاتِلُوْنَ قَوْمًا نَّكَثُوْٓا
اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوْا بِاِخْرَاجِ الرَّسُوْلِ وَهُمْ بَدَءُوْكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۭ اَتَخْشَوْنَهُمْ
فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣﴾ قَاتِلُوْهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ
بِاَيْدِيْكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُوْرَ قَوْمٍ
مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٤﴾ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوْبِهِمْ ۭ وَيَتُوْبُ اللّٰهُ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ
عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١٥﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوْا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ جٰهَدُوْا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلَا رَسُوْلِهٖ وَلَا الْمُؤْمِنِيْنَ وَلِيْجَةً ۭ
وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٦﴾ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَّعْمُرُوْا مَسٰجِدَ
اللّٰهِ شٰهِدِيْنَ عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ ښ وَفِي
النَّارِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسٰجِدَ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰٓى اُولٰۗىِٕكَ اَنْ
يَّكُوْنُوْا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿١٨﴾ اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاۗجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَجٰهَدَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ لَا يَسْتَوٗنَ
عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٩﴾ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا

اخگر
نشریه و چاپخانه
نشانی تلگرافی : تهران - اخگر
نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸